An. et vol. XXIX 1 iunii 1937 (Ser. II, v. IV) - Num. 8

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

SUMMARIUM

Acta Pii Pp. XI: Constitutiones Apostolicae, p. 261 - Litterae Apostolicae, p. 266 - Epistulae, p. 268.

Acta SS. Congregationum: *S. C. Consistorialis:* I-II. Decreta de finibus dioecesium, p. 271 - *S. C. Concilii:* Iurispatronatus. Resolutio, p. 272 - *S. C. de Propaganda Fide:* Instructio, p. 275 - *S. C. Rituum:* I. Reassumptio causae Canonizationis B. Vincentiae Gerosa, Virginis, p. 278. II. Introductio causae declarationis martyrii sacerdotum quinque e Societate Iesu, p. 280.

Acta Tribunalium: *S. Paenitentiaria Apostolica:* Declaratio super can. 2388, p. 283 - Decreta de indulgentiis, pp. 284, 285.

Diarium Romanae Curiae: S. C. dei Riti: ordinaria e generale - Segreteria di Stato: Nomine e onorificenze - Necrologio, pp. 287-292.

TYPIS POLYGLOTTIS VATICANIS

M · DCCCC · XXXVII

Directio:
Palazzo Apostolico — Città del Vaticano
Administratio:
Libreria Vaticana — Città del Vaticano

Pretium annuae subnotationis:
In Italia, Lib. 30 — extra Italiam, *L. it.* 50 —
Pretium unius fasciculi:
In Italia, Lib. 3,50 extra Italiam, *L. it.* 4 —

« *Bis fere in mense* (Commentarium) *prodibit ac quotiescumque vel necessitas vel utilitas id postulare videbitur* » (Ex *Commentarii Officialis* ratione die 29 Octobris 1908 edita).

INDEX HUIUS FASCICULI

(An. XXIX, n. 8 - 1 iunii 1937)

ACTA PII PP. XI

CONSTITUTIONES APOSTOLICAE

PAG.

I. *Lipensis et Jarensis seu S. Elisabeth.* - A dioecesium Lipensis et Jarensis seu S. Elisabeth territorio pars seiungitur et nova erigitur Praefectura Apostolica «Mindorensis». - *2 iulii 1936* 261

II. *Lahorensis.* - A dioecesi Lahorensi in Indiis Orientalibus territorii pars seiungitur et nova exinde Praefectura Apostolica «de Multan» erigitur. - *17 decembris 1936* 263

III. *De Lanchow.* - A Vicariatus Apostolici de Lanchow territorio pars seiungitur civilem Provinciam de Tsinghai complectens et in novam erigitur Praefecturam Apostolicam «de Sining» nuncupandam. - *4 februarii 1937* 265

LITTERAE APOSTOLICAE

Cum optatis votisque. - Titulo et honoribus Basilicae Minoris augetur templum Monasterii B. Mariae de Sittico, in dioecesi Labacensi, ad Ordinem Cistercensem pertinens. - *15 octobris 1936* 266

EPISTULAE

I. *Aliquot ante annos.* - Ad R. P. Ioannem Ceriani, Ordinis Clericorum Regularium a Somascha Praepositum Generalem, IV exeunte saeculo ab obitu sancti Hieronymi Aemiliani, caelestis omnium orphanorum ac derelictae iuventutis Patroni atque eiusdem Sodalitatis Conditoris. - *30 ianuarii 1937* 268

II. *Singulari animi.* - Ad Emum P. D. Ioannem tit. S. Balbinae S. R. E. Presbyterum Cardinalem Verdier, Archiepiscopum Parisiensem, appetente natali quinquagesimo sacerdotii eius. - *28 martii 1937* 269

ACTA SS. CONGREGATIONUM

SACRA CONGREGATIO CONSISTORIALIS

I. *Auximanae et Aesinae.* - Decretum mutationis finium dioecesium. - *20 martii 1937* 271

II. *Winnipegensis et S. Bonifacii.* - Decretum quo fines archidioecesium determinantur. - *20 martii 1937* 272

SACRA CONGREGATIO CONCILII

PAG.

Dioecesis C. - Iurispatronatus. - *15 februarii 1936* 272

SACRA CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

Instructio de Congregationibus religiosis indigenis condendis. - *19 martii 1937* . . 275

SACRA CONGREGATIO RITUUM

I. *Brixien.* - Canonizationis B. Vincentiae Gerosa, alterius fundatricis Sororum a Caritate in oppido Luere Brixiensis dioecesis. - *24 februarii 1937* 278

II. *Parisien.* - Beatificationis seu declarationis martyrii Servorum Dei Petri Olivaint, Leonis Ducoudray, Alexii Clerc, Ioannis Caubert et Anatolii de Bengy, sacerdotum professorum e Societate Iesu. - *17 februarii 1937* 280

ACTA TRIBUNALIUM

SACRA PAENITENTIARIA APOSTOLICA

Declaratio super Decreto quod incipit «Lex sacri coelibatus» diei 18 aprilis 1936. - *4 maii 1937* 283

(OFFICIUM DE INDULGENTIIS)

I. Indulgentiae pro recitatione divini officii coram Ssmo Sacramento, clericis in maioribus ordinibus constitutis olim concessae, ad clericos omnes nec non ad novitios et studentes Institutorum Religiosorum quorumcumque extenduntur. - *31 martii 1937* 284

II. Pium exercitium, quod diem sacerdotalem vocant, indulgentiis ditatur. - *12 aprilis 1937* 285

DIARIUM ROMANAE CURIAE

I. Sacra Congregazione dei Riti: *ordinaria* e *generale* 287

II. Segreteria di Stato: *Nomine* e *Onorificenze* 287

III. Necrologio 292

An. et vol. XXIX 1 iunii 1937 (Ser. II, v. IV) - Num. 8

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

ACTA PII PP. XI

CONSTITUTIONES APOSTOLICAE

I

LIPENSIS ET JARENSIS SEU S. ELISABETH

A DIOECESIUM LIPENSIS ET JARENSIS SEU S. ELISABETH TERRITORIO PARS SEIUNGITUR ET NOVA ERIGITUR PRAEFECTURA APOSTOLICA « MINDORENSIS ».

PIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI
AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Ad catholicum nomen amplius per orbem diffundendum non parum sane iuvat recta ecclesiarum circumscriptio, quae locorum adiunctis magis respondeat. Cum itaque venerabilis Frater Alfridus Verzosa, Episcopus Lipensis, preces Nobis porrexerit, ut a sua dioecesi insula *Mindoro* aliaeque circumstantes insulae distraherentur et ex earum territorio Praefectura Apostolica erigeretur, Nos, de venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium Sacrae Congregationis Consistorialis consulto, habito quoque venerabilis Fratris Gulielmi Piani, Archiepiscopi titularis Nicosiensis et in Insulis Philippinis Delegati Apostolici, favorabili voto, probe noscentes id in animarum salutem certo cessurum esse, omnibus mature perpensis, oblatis precibus annuere censuimus. Quare, suppleto, quatenus opus sit, quorum intersit vel eorum qui sua interesse praesumant consensu, apostolicae potestatis plenitudine, a Lipensis dioecesis territorio *Mindoro* insulam ceterasque eam undique circumstantes insulas distrahimus, nimirum : ad septentrionem *Lubang* insulam cum suis adiacentibus, itemque nonnullas parvas insulas coram *Calapàn*, *Bacò*, *Puerto Galera* sitas; ad occidentem *Apo* insulam; ad meridiem *Ilin*, *Semirara*, *Sibay* et *Caluya* insulas cum suis

quibusque adiacentibus insulis; ad orientem autem *Masin, Tambazon* et *Buyallao* insulas. Insuper, plene assentiente venerabili Fratre Iacobo Paulo Mac Closkey, dioecesis Jarensis seu S. Elisabeth Episcopo, ab hac dioecesi *Maestre de Campo* insulam seiungimus, atque ex omnibus hisce territoriis distractis novam Praefecturam Apostolicam, «*Mindorensem*» appellandam, erigimus et constituimus, cuius proinde fines iidem erunt ac insularum, quibus illa constat. Novae autem huius Praefecturae Apostolicae Mindorensis sedem in oppido *Calapàn* statuimus; eamdemque Sacrae Congregationi de Propaganda Fide, prout de iure, subiicimus; eius pro tempore Praefectis Apostolicis omnia concedimus iura et privilegia, quibus ceteri per orbem Praefecti Apostolici gaudent ac pollent, eosque omnibus oneribus et obligationibus adstringimus, quibus ceteri adstringuntur. Ad haec vero omnia et singula exsecutioni mandanda quem supra diximus venerabilem Fratrem Delegatum Apostolicum in Philippinis Insulis deligimus ac propterea ei tribuimus facultates necessarias et opportunas etiam subdelegandi ad effectum de quo agitur quemlibet virum in ecclesiastica dignitate constitutum, atque controversias dirimendi in exsecutionis actu quomodolibet orituras; eidemque onus imponimus ad Sacram Congregationem Consistorialem intra annum, ab his Litteris datis computandum, authenticum peractae exsecutionis actorum exemplar transmittendi. Quae omnia, ut supra disposita et constituta, rata ac valida esse volumus et iubemus, contrariis quibuslibet minime obstantibus. Harum vero Litterarum transumptis vel excerptis et sigillo alicuius viri in ecclesiastica dignitate vel officio constituti munitis, eadem prorsus tribuatur fides, quae hisce praesentibus haberetur, si exhibitae vel ostensae forent. Nulli ergo hominum hanc paginam dismembrationis, erectionis, constitutionis, mandati et voluntatis Nostrae infringere, vel ei contraire liceat; si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei et beatorum Apostolorum Petri et Pauli se noverit incursurum.

Datum ex Arce Gandulphi, anno Domini millesimo nongentesimo trigesimo sexto, die secunda mensis iulii, Pontificatus Nostri anno quintodecimo.

Fr. TH. PIUS, O. P., Card. BOGGIANI
Cancellarius S. R. E.

Fr. RAPHAËL C. Card. ROSSI
S. C. Consistorialis a Secretis.

Ioseph Wilpert, *Decanus Collegii Proton. Apost.*
Ludovicus Kaas, *Proton. Apost.*

Loco ✠ Plumbi

Reg. in Canc. Ap., Vol. LV, n. 45 – Al. Trussardi.

II

LAHORENSIS

A DIOECESI LAHORENSI IN INDIIS ORIENTALIBUS TERRITORII PARS SEIUNGITUR ET NOVA EXINDE PRAEFECTURA APOSTOLICA « DE MULTAN » ERIGITUR.

PIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI
AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Quo apostolici Missionalium labores ad catholicam religionem latius per orbem propagandam faciliores evadant et uberiores afferant fructus, procul dubio valde prodest amplissimum plerumque in partibus infidelium ecclesiarum circumscriptionum territorium dividere et exinde novas constituere Missiones, aliorum Evangelii praeconum curis concredendas. Lubenti itaque animo annuendum censuimus venerabilis Fratris Hectoris Catry, Dioecesis Lahorensis in Indiis Orientalibus Episcopi, et dilecti Filii Ordinis Praedicatorum Magistri Generalis precibus, a venerabili Fratre Leone Petro Kierkels, Archiepiscopo titulari Salaminensi et Delegato Apostolico in Indiis Orientalibus, commendatis, quibus ab hac Apostolica Sede enixe efflagitatum est, ut a Lahorensis Dioecesis territorio partes illas, in quas iam inde ab anno millesimo nongentesimo trigesimo primo, praefato eiusdem Dioecesis Antistite postulante, Evangelii operarii ex Fratrum Praedicatorum Ordine missi, laetos fidei progressus. Deo auctore, adepti sunt et solida religionis iecerunt fundamenta, seiungerentur et in novam Praefecturam Apostolicam erigerentur. Nos igitur, de venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium S. Congregationi de Propaganda Fide praepositorum consilio, ac suppleto, quatenus opus sit, quorum intersit vel eorum qui sua interesse praesumant consensu, de apostolicae potestatis plenitudine, a Dioecesis Lahorensis territorio civiles districtus de *Dera Ghazi Khan* cum *Biloch Trans Frontier, Muzaffargarth, Jhang, Multan, Montgomery, Lyalpur, Dera Ismail Khan* et insuper civile circumdarium (Tahsil) de *Bhakkar* ac Dominium de *Bahawalpur* seiungimus, ex quo territorio ita avulso et circumscripto novam erigimus et constituimus Praefecturam Apostolicam *de Multan,* ab eiusdem nominis urbe, appellandam, eamque Ordini Praedicatorum, cuius alumni, ut iam diximus, in regione illa sollerter adlaborant, ad Nostrum tamen et Apostolicae Sedis beneplacitum, concredimus. Huic autem novae Praefecturae *de Multan* eiusque pro tem-

pore Praefectis Apostolicis omnia concedimus iura, privilegia, honores et potestates, quibus ceterae per orbem Praefecturae earumque Praefecti gaudent ac pollent, illosque iisdem adstringimus oneribus et obligationibus quibus ceteri adstringuntur. Quae omnia, ut supra disposita et constituta, rata ac valida esse volumus et iubemus, contrariis quibuscumque minime obstantibus. Harum vero Litterarum transumptis aut excerptis, etiam impressis, manu tamen alicuius notarii publici subscriptis ac sigillo cuiuslibet viri in ecclesiastica dignitate vel officio constituti munitis, eamdem prorsus volumus haberi fidem, quae hisce Nostris Litteris haberetur, si ipsaemet exhibitae vel ostensae forent. Nemini autem hanc paginam dismembrationis, erectionis, constitutionis, concessionis, statuti et voluntatis Nostrae infringere vel ei contraire liceat. Si quis vero ausu temerario hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei et beatorum Apostolorum Petri et Pauli se noverit incursurum.

Datum Romae apud S. Petrum, anno Domini millesimo nongentesimo trigesimo sexto, die decimaseptima mensis decembris, Pontificatus Nostri anno quintodecimo.

Fr. TH. PIUS, O. P., Card. BOGGIANI
Cancellarius S. R. E.

P. Card. FUMASONI BIONDI
S. C. de Propaganda Fide Praef.

Ioseph Wilpert, *Decanus Collegii Proton. Apost.*
Franciscus Hannibal Ferretti, *Proton. Apost.*

Loco ✠ Plumbi

Reg. in Canc. Ap., Vol. LVI, n. 30 – Al. Trussardi.

III

DE LANCHOW

A VICARIATUS APOSTOLICI DE LANCHOW TERRITORIO PARS SEIUNGITUR CIVILEM PROVINCIAM DE TSINGHAI COMPLECTENS ET IN NOVAM ERIGITUR PRAEFECTURAM APOSTOLICAM « DE SINING » NUNCUPANDAM.

PIUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Ecclesiae universae regimen Nobis divinitus commissum illud quoque requirit, ut si quae sint territoria Missionalium curis adhuc concredita, quae tam late pateant ut uni vel vigilantissimo Pastori perarduum sit fidei propagationi efficaciter praeesse, dividantur atque novae exinde Missiones erigantur, aliis Antistitibus committendae. Cum itaque res ita se habeant in peramplo Vicariatu Apostolico de Lanchow in Sinis, Societati Verbi Divini concredito, cumque insuper aliquot abhinc annis ab eiusdem Vicariatus territorio Provincia civilis de Tsinghai seiuncta sit, Nos, de venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium S. Congregationi de Propaganda Fide praepositorum consilio, libenter annuendum censuimus venerabilis Fratris Theodori Buddenbrok, Episcopi titularis Issensis et Vicarii Apostolici de Lanchow precibus, a venerabili Fratre Mario Zanin, Archiepiscopo titulari Traianopolitano in Rhodope, Delegato Apostolico in Sinis, commendatis, quibus ille, Superiore Generali Societatis Verbi Divini consentiente, ab hac Apostolica Sede postulavit ut tota Provincia civilis de Tsinghai a suo Vicariatu distracta in missionalem sui iuris circumscriptionem erigeretur, certam foventes spem id in animarum bonum maxime obventurum. Quapropter, suppleto, quatenus opus sit, quorum intersit, vel eorum qui sua interesse praesumant consensu, de apostolicae potestatis plenitudine e praefati Vicariatus Apostolici de Lanchow territorio partem illam seiungimus totam Provinciam civilem de Tsinghai complectentem eamque in Praefecturam Apostolicam erigimus et constituimus iisdem circumscriptam limitibus quibus ipsa Provincia civilis. Novam hanc Praefecturam ab eiusdem Provinciae urbis principis nomine « de Sining » nuncupandam volumus, atque Societatis Verbi Divini sodalium curis, ad Nostrum tamen et Apostolicae Sedis beneplacitum, committimus. Huic idcirco Praefecturae de Sining eiusque pro tempore Praefectis Apostolicis omnia tribuimus iura, privilegia, honores et potestates, quibus ceterae per orbem

Praefecturae earumque Praefecti iure communi fruuntur et gaudent, eosque iisdem adstringimus oneribus et obligationibus, quibus ceteri adstringuntur. Quae omnia, ut sopra disposita et constituta, rata ac valida esse volumus et iubemus, contrariis quibuscumque minime obstantibus. Harum vero Litterarum transumptis aut excerptis, etiam impressis, manu tamen alicuius notarii publici subscriptis et sigillo alicuius viri in ecclesiastica dignitate vel officio constituti munitis, eamdem prorsus volumus haberi fidem quae hisce ipsis Litteris haberetur, si exhibitae vel ostensae forent. Nemini autem hanc paginam dismembrationis, erectionis, constitutionis, concessionis, statuti et voluntatis Nostrae infringere vel ei contraire liceat. Si quis vere ausu temerario hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei et beatorum Apostolorum Petri et Pauli se noverit incursum.

Datum Romae apud S. Petrum, anno Domini millesimo nongentesimo trigesimo septimo, die quarta mensis februarii, Pontificatus Nostri anno quintodecimo.

Fr. TH. PIUS, O. P., Card. BOGGIANI
Cancellarius S. R. E.

P. Card. FUMASONI BIONDI
S. C. de Propaganda Fide Praef.

Alfridus Vitali, *Proton. Apost.*
Franciscus Hannibal Ferretti, *Proton. Apost.*

Loco ✠ Plumbi

Reg. in Canc. Ap., Vol. LVI, n. 45 – Al. Trussardi.

LITTERAE APOSTOLICAE

TITULO ET HONORIBUS BASILICAE MINORIS AUGETUR TEMPLUM MONASTERII B. MARIAE DE SITTICO, IN DIOECESI LABACENSI, AD ORDINEM CISTERCENSEM PERTINENS.

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — Cum optatis votisque Nostris respondeant, ea quae maiori sacrarum aedium decori eveniant, libenter equidem supplices accepimus libellos venerabilis Fratris Labacensium Episcopi, qui Nos modo deprecatus est ut, occasione saeculi octavi a fundatione templi Monasterii Beatae Mariae de Sittico, quod ad Sacrum Ordinem Cistercensem pertinet, atque intra fines dioecesis Labacensis positum est, memoratum templum titulo ac privilegiis Basilicae Minoris

cohonestare dignemur. Refert quidem ipse Praesul Monasterium praefatum una cum adiecto templo anno MCXXXV fundatum esse, quamvis ecclesia anno tantum MCLVI ab Aquileiensium Patriarcha consecrata sit. Primitus stylo romano constructa ac postea stylo gothico restaurata, nunc ecclesia eadem constat tribus navibus stylo vulgo « barocco », quo initio saeculi decimi septimi denuo exaedificata est, amplitudine molis non minus quam bonae artis operibus excellens, quattuordecim altaribus ditata ac praedivite supellectile sacra copiose instructa. In templo Sitticensi Monasterii adiecti monachi divino cultui assiduam operam navant, sacrumque ministerium actuose implent, christifideles autem numquam intermisso studio templum idem, peregrinorum etiam more, devotione fideque magna frequentant. Haec animo repetentes Nos, conlatis consiliis cum Dilecto Filio Nostro Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinali Sacrae Rituum Congregationis Praefecto, qui tum memorati Praesulis Labacensis tum Procuratoris Ordinis Cistercensis vota precesque ad Nos retulit, Apostolica Nostra auctoritate, praesentium Litterarum vi, perpetuumque in modum, templum Sitticense, intra fines dioecesis Labacensis, Monasterio Cistercensi Beatae Mariae Virginis adnexum, ad titulum ac dignitatem *Basilicae Minoris* evehimus cum omnibus iuribus et privilegiis liturgicis quae Minoribus Basilicis rite competunt. Contrariis non obstantibus quibuslibet. Decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces iugiter exstare ac permanere; suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere; illisque ad quos spectant seu spectare poterunt nunc et in posterum amplissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum; irritumque ex nunc et inane fieri si quidquam secus, super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris die XV m. octobris an. MCMXXXVI, Pontificatus Nostri decimo quinto.

E. Card. PACELLI, *a Secretis Status.*

EPISTULAE

I

AD R. P. IOANNEM CERIANI, ORDINIS CLERICORUM REGULARIUM A SOMASCHA PRAEPOSITUM GENERALEM, IV EXEUNTE SAECULO AB OBITU SANCTI HIERONYMI AEMILIANI, CAELESTIS OMNIUM ORPHANORUM AC DERELICTAE IUVENTUTIS PATRONI ATQUE EIUSDEM SODALITATIS CONDITORIS.

PIUS PP. XI

Dilecte Fili, salutem et Apostolicam Benedictionem. — Aliquot ante annos, quum quartum compleretur saeculum, ex quo sanctus Hieronymus Aemiliani prima gloriosi istius Ordinis fundamenta auspicato iecerat, placuit sane Nobis, non modo ipsum Sodalitatis Conditorem « caelestem omnium orphanorum ac derelictae iuventutis Patronum » sollemniter edicere, verum etiam singulares eiusdem virtutes ac praeclara gesta per Litteras Nostras in luce palam collocare. Ea praeterea faustitate, Nosmet Ipsi universo Clericorum Regularium a Somascha Ordini, tam egregie de re catholica civilique merito, iucunde vehementerque gratulati sumus. Nunc autem sollemnia quater saecularia, quae ad memorandum sancti ipsius Patroni felicissimum obitum proxime peragentur, novam Nobis praebent opportunitatem communem sodalium laetitiam auctoritate Nostra iterum cumulandi, sacramque ipsam celebrationem paternis votis ominibusque itidem participandi. Quod quidem libentissime per hanc Epistolam facimus; quandoquidem orphanorum iste Protector ac Pater, qui caritatem proximorum cum Dei amore tam apte utiliterque coniunxit, ut, corporibus indigentium infirmorumque medens, animis quoque salutem solaciumque afferret, quique, laboribus et omnis generis calamitatibus auxilia praestans, tot bonos Christifideles integrosque cives effinxit, luculentissimo exemplo suo significavit, qua christiana fraternitate atque industria omnes homines inter se diligi debeant sibique invicem efficaciter opitulari. Hisce praesertim temporibus, quando tam graves multiplicesque discordiarum turbationumque exstant causae et minae, perquam salutare est omni studio ac ratione alere ac fovere genuinam Christi caritatem, quae sola profecto, ut crebro declaravimus, veram animorum concordiam mutuamque inter gentes dilectionem, plane iustitia innixam, afferre et servare potest. Fore igitur confidentes, ut sacra eiusmodi sollemnia cum maxima fidelium frequentia ac pietate perficiantur, Deum instanter precamur, ut salubria istius Ordinis incepta gratiae suae rore fecundet, et ad felicem prosperumque exitum perducat. Cuius quidem

superni praesidii in auspicium, inque praecipuae caritatis Nostrae testimonium, Apostolicam Benedictionem tibi, Dilecte Fili, cunctisque, quibus praees, sodalibus et alumnis, nec non omnibus, qui saecularibus sollemnibus aderunt, peramanter in Domino impertimus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die XXX mensis ianuarii, anno MCMXXXVII, Pontificatus Nostri quinto decimo.

PIUS PP. XI

II

AD EM̃UM P. D. IOANNEM TIT. S. BALBINAE S. R. E. PRESB. CARDINALEM VERDIER, ARCHIEPISCOPUM PARISIENSEM, APPETENTE NATALI QUINQUAGESIMO SACERDOTII EIUS.

PIUS PP. XI

Dilecte Fili Noster, salutem et Apostolicam Benedictionem. — Singulari animi iucunditate novissime accepimus, te in eo iam esse, ut dena a suscepto sacerdotio lustra, clero fidelibusque tecum iure laetantibus, prospere feliciterque concelebres. Illud enim praeclarum munus, quod tibi quondam cum sacro Ordine conlatum est, ipse profecto, Dei proximorumque caritate incensus, per diuturnam hanc annorum seriem, alacriter sustinuisti. In ipso autem flore aetatis, egregia tua virtus atque sollertia, in variis magnique momenti officiis tibi concreditis, splendida iam futuri apostolatus specimina exhibuerant; et ornatae ipsae aedes Seminarii philosophici Lugdunensis, tua praecipua cura e solo excitatae, peculiarem in hoc genere industriam in cleri civiumque utilitatem luculenter portenderant. Ubi vero in praenobili ista Parisiorum Sede atque in Societate Sancti Sulpicii maiora tibi munera commissa sunt, praesertim quum archiepiscopali auctus honore in amplissimum Ecclesiae Senatum cum Romanae purpurae splendore adlectus es, in latiore sane et eminentiore campo sollicitudo atque alacritas tua pastoralis coruscavit. Neque enim cuncta atque eximia erga Ecclesiam civilemque consortionem promerita tua per hanc Epistolam Nostram persequi possumus; sed silentio omnino praeterire nequimus tot curas ac labores, quibus iugiter incubuisti, tum ad Actionem Catholicam istic quoquo modo fovendam provehendamque, tum potissimum ad novas ecclesias cum paroecialibus domibus aedificandas in latissimo Civitatis ipsius ambitu, ubi incolae Parisienses tanta recens multitudine percreverant. Novae istae augustaeque Dei domus, quae centenarium usque numerum attigere, quaeque prisca memorant psalmistae verba « Zelus domus tuae comedit me »,

singularis tuae erga Deum pietatis animarumque salutis studii clarissima exstabunt monumenta. Quapropter, Dilecte Fili Noster, praesentem hanc opportunitatem libenter arripimus, ut tibi de sacro ministerio tam naviter actuoseque gesto paterne palamque gratulemur, atque iubilaei tui sollemnia praesentissimo iucundoque animo participemus. Quo autem sacri eventus celebratio maiorem populo afferat utilitatem, tibi ultro damus, ut, proximo die Sancto Ioseph Ecclesiae Patrono dicato, post Sacrum pontificali ritu peractum, adstantibus fidelibus nomine Nostro Nostraeque auctoritate benedicas, plenam admissorum veniam iisdem proponens, ad Ecclesiae praescripta lucrandam. Omnia denique tibi felicissima ac secundissima ex corde ominantes, in caelestis praesidii auspicium, inque summae Nostrae dilectionis pignus, Apostolicam Benedictionem tibi, Dilecte Fili Noster, tuisque Episcopis Auxiliaribus, itemque universo clero populoque tuae vigilantiae pastorali demandato amantissime in Domino impertimus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die XXVIII mensis martii, Dominica Resurrectionis Domini Nostri Iesu Christi, a. MDCCCCXXXVII, Pontificatus Nostri sexto decimo.

PIUS PP. XI

ACTA SS. CONGREGATIONUM

SACRA CONGREGATIO CONSISTORIALIS

I

AUXIMANAE ET AESINAE

DECRETUM

MUTATIONIS FINIUM DIOECESIUM

Cum Exc. P. D. Carolus Falcinelli Episcopus Aesinus, consentiente Exc. P. D. Monaldutio Leopardi Episcopo Auximano et Cingulano, supplices preces Apostolicae Sedi obtulerit, ut pro bono animarum ecclesia S. Mariae *ab Ulmo* adnexumque territorium, quod via *Santamarianova-Loreto*, via *Santamarianova-Ancona* atque ager domini *Patritii Iosephi Moreschi* definiunt, ad dioecesim Auximanam pertinentia, ab hac dismembrarentur atque dioecesi Aesinae attribuerentur, Ssmus Dominus Noster Pius Div. Prov. Pp. XI, rei opportunitate perpensa, praesenti Consistoriali decreto statuit ut memorata ecclesia S. Mariae *ab Ulmo* adnexumque territorium prouti supra descriptum a dioecesi Auximana seiungantur atque dioecesi Aesinae aggregentur, mutatis hac ratione utriusque dioecesis finibus.

Ad haec autem exsecutioni mandanda eadem Sanctitas Sua deputare dignata est eundem Excmum P. D. Carolum Falcinelli, eidem tribuens necessarias et opportunas facultates, etiam subdelegandi, ad effectum de quo agitur, quemlibet virum in ecclesiastica dignitate constitutum, facto onere remittendi quam primum ad Sacram Congregationem Consistorialem authenticum exemplar actus peractae exsecutionis.

Contrariis quibusvis non obstantibus.

Datum Romae, ex Aedibus S. C. Consistorialis, die 20 martii 1937.

Fr. C. R. Card. Rossi, *a Secretis*.

L. ✠ S.

V. Santoro, *Adsessor*.

II

WINNIPEGENSIS ET S. BONIFACII

DECRETUM

QUO FINES ARCHIDIOECESIUM DETERMINANTUR

Per Apostolicas Litteras diei 4 decembris 1915, limes occidentalis archidioecesis Winnipegensis, quo ipsa separatur ab archidioecesi S. Bonifacii, determinatus fuit per lineam dividentem *rangs* XII et XIII simulque comitatum *Souris* a comitatibus *Macdonald* et *Lisgar*.

Translata vero divisione civili memoratorum comitatuum ad lineam inter *rangs* XIII et XIV, opportunum visum est, ut finis quoque praefatarum archidioecesium cum eadem linea coincideret.

Quapropter Sacra haec Congregatio, de mandato Ssmi Domini Nostri Pii Div. Prov. Pp. XI, praesenti Consistoriali decreto satuit ut posthac finis inter archidioecesim Winnipegensem et archidioecesim S. Bonifacii determinetur a linea inter *rangs* XIII et XIV.

Contrariis quibusvis minime obstantibus.

Datum Romae, ex Aedibus S. C. Consistorialis, die 20 martii 1937.

Fr. C. R. Card. Rossi, *a Secretis.*

L. ✠ S.

V. Santoro, *Adsessor.*

SACRA CONGREGATIO CONCILII

DIOECESIS *C.*

IURISPATRONATUS

Die 15 februarii 1936

Facti species. — Anno 1703 in civitate *C.* erectum fuit Capitulum collegiale, cuius dotationem pluribus oblationibus cives ipsi constituerunt, qui solliciti ne erectio Collegiatae in discrimen aliquando vocaretur, iuspatronatus in beneficia ab ipsis dotata et activum et passivum sibi constituerunt, hoc praecaventes ut, extinctis patronis eorumque agnatis vel heredibus, ius activum devolveretur ad Capitulum, passivum vero ad originarios vel cives eiusdem civitatis.

Ineunte autem saeculo decimo octavo, eadem Collegiata a S. Sede « praevia collegialitatis suppressione et extinctione ad cathedralis ecclesiae gradum » fuit evecta.

Hac tamen non obstante innovatione, Capitulum cathedrale ius activum usque in praesens exercuit saltem quoad sex praebendas canonicales. Ex quo factum est ut ex quatuordecim quibus Capitulum nunc constat canonicis, cum quatuor sint dignitates quoad collationem S. Sedi reservatae, duo, theologus et poenitentiarius, obnoxii legi consursus, unus sit iurispatronatus cuiusdam nobilis familiae. Episcopus liberam non habeat collationem nisi unius canonicatus. Exinde quaestio de qua agitur, num huiusmodi iuspatronatus et activum et passivum adhuc sustineatur, in casu.

ANIMADVERSIONES. — Ex pluribus deducitur nec iuspatronatus activum nec passivum ad Capitulum pertinere, ex quo tempore Collegiata ad cathedralem ecclesiam evecta est.

Et in primis, potius quam ex lege fundationis, ex iure communi ante Codicem vigente repetendum est ius Capituli nominandi memoratos canonicos. Sane ex ipsa historia fundationis praebendarum canonicalium de quibus agitur, patet hoc unum, vel saltem praecipuum fuisse fundatorum consilium in iis constituendis ut conferrentur originariis seu civibus eiusdem civitatis. Quod onus nulli profecto imponi poterat nisi iis quorum ius erat nominatio. At ius nominandi canonicos ecclesiae collegiatae ex iure communi ante Codicem vigente pertinebat ad ipsum Capitulum collegiatum. Ita Wernz, *Ius decretalium*, tom. II, n. 784 tradit : « In Capitulis ecclesiarum collegiatarum ex iure communi ius eligendi seu praesentandi dignitates seu canonicos spectat ad ipsum Capitulum; ius vero confirmandi seu instituendi pertinet ad Episcopum, nisi hic ex specialibus titulis perfectiora iura sibi vindicare possit ». Nec aliter Leurenius, *Forum beneficiale*, part. II, n. 672; Bouix, *De Capitulis*, pag. 243; Riganti, *in Reg. Cancell. Apost.*, reg. 4, part. 2, reg. 9, par. 1 et 2; Garcia, *De benef.*, part. V, cap. 4, n. 58 seq.; Lotterius, *De benef.*, tom. II, q. 21, n. 135, etc.

Quapropter non ex lege fundationis, sed ex iure communi canonici ius repetebant nominandi ad memoratas praebendas canonicales. Cum autem ius illud commune per Codicem mutatum sit, nunc standum est canoni 403, ut manifeste fert canon 6. Porro illi iuris mutationi pluries ipsi canonici sese accommodarunt, cum v. g. nullam difficultatem moverint ex eo quod dignitatum collatio fuerit reservata S. Sedi ex canone 1435, vel cum duae praebendae ad quas, uti ad ceteras, ipsi

nominabant, erectae fuerint in theologalem et poenitentiariam, et obnoxiae legi concursus.

Praeterea iam ante Codicem, evecta Collegiata ad cathedralem ecclesiam, ius illud canonicorum fere evanuit, cum ex communi observantia ante Codicem, exceptis praebendis S. Sedi reservatis, ceterorum canonicatuum collatio pertineret ad simultaneam collationem Episcopi et Capituli. In casu autem illud est animadvertendum quod ante novae ecclesiae cathedralis erectionem decernendam, Pontifex expressis verbis suppressit et extinxit qualitatem collegialitatis, « praevia collegialitatis suppressione et extinctione ». Quae verba denotare videntur personam moralem ecclesiasticam Collegiatae Summum Pontificem abolevisse, et novam erexisse personam moralem ecclesiasticam, seu cathedralis, scilicet novum ordinem, novam institutionem, novum ius constituit.

Abolita autem seu legitime extincta persona morali Collegiatae, eius quoque iura et privilegia abolita et extincta censenda sunt, quia deesset eorum subiectum et fundamentum iuxta tritam iuris regulam: « Privilegium personale personam sequitur et extinguitur cum illa ». Et can. 1501 statuit: « Extincta persona morali ecclesiastica, eius bona fiunt personae moralis ecclesiasticae immediate superioris ». Et revera Summus Pontifex in casu statuit ut bona Collegiatae ad noviter erectam cathedralem ecclesiam transirent.

Ad rem Wernz, *Ius Decretalium*, vol. II, n. 276 tradit: « Suppressio est totalis extinctio officii ecclesiastici. Per illam officium ecclesiasticum simpliciter desinit in rerum natura, suamque amittit personalitatem iuridicam; consequenter ipsius bona et ius in reditus beneficiales carent subiecto et fundamento atque aliis officiis ecclesiasticis vel causis piis sunt applicanda ». Et in subsequenti numero 281 ita prosequitur: « Suppresso officio, omnia iura collatorum, electorum, patronorum quoad collationem, electionem, praesentationem vel institutionem illius officii cessant, et penitus extinguuntur; deest enim obiectum in quod illa iura exerceri possent. Iura officii in suppressione ita perfecte extinguuntur, ut nequaquam ipso facto reviviscant, sive forte postea idem specie officium restauretur, sive denuo erigatur, sed iura officii restaurati nituntur aut concessionibus iuris communis cum erectione novi officii restaurati, aut plane nova et speciali concessione ». Haec autem quae auctor ad singula officia vel beneficia ecclesiastica applicat, ad plura simul officia ecclesiastica quae Collegiatam constituunt, extendenda videntur, tum quia eadem est ratio, tum quia et Collegiata et singula eius beneficia sunt personae morales ecclesiasticae.

Idipsum confirmat Pallottini, *Collectio*, vol. II, verb. *Iuspatrona-*

tus, III, n. 15, qui, pluribus recensitis huius S. Congregationis decisionibus, scribit: « Si Summus Pontifex sedes episcopales extinxerit, etiam Capitulorum privilegia, iura omnia et nominatim patronatus una cum dioecesibus extincta censentur, nec reviviscere possunt. Idcirco, quum post extinctionem Summus Pontifex ius nominandi haud de novo tribuerit, illud extinctum perstat, et Episcopus gaudet iure liberae collationis ».

Tandem saltem analogice est ad rem praescriptum canonis 1470, quo, inter alia, statuitur « ius patronatus extinguitur si, consentiente patrono, ecclesia vel beneficium uniatur alii liberae collationis, aut ecclesia fiat electiva vel regularis ». Quapropter iuxta huius S. Congregationis praxim nunquam permittitur unio beneficii iurispatronatus alii beneficio liberae collationis, nisi patronus iuri suo antea renuntiaverit.

Neque ex adverso adduci potest consuetudo centenaria in huiusmodi iure patronatu sive activo sive passivo exercendo, quae fuerit inducta post erectam cathedralem ecclesiam, cum obstet iuris principium: « Quod ab initio vitiosum est, non potest tractu temporis convalescere », et quia consuetudo hac de re expresse in canone 403 reprobatur.

Resolutio. — In plenariis autem Comitiis, die 15 februarii 1936 habitis, ad proposita dubia: 1) *An ius Capituli cathedralis civitatis* C. *nominandi sex canonicos sustineatur in casu;* 2) *An iidem canonici nonnisi ex indigenis seu civibus vel originariis eiusdem civitatis eligendi sint in casu;* Emi Patres responderunt: *Negative ad utrumque.*

Quam resolutionem, in Audientia diei 24 eiusdem mensis, referente subscripto S. Congregationis Secretario, Ssmus Dominus Noster Pius Pp. XI approbare et confirmare dignatus est.

I. Bruno, *Secretarius.*

SACRA CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

INSTRUCTIO

DE CONGREGATIONIBUS RELIGIOSIS INDIGENIS CONDENDIS

In terris Missionum, huius S. Consilii Christiano Nomini Propagando ditioni subditarum, hisce temporibus haud raro evenit ut novae Congregationes religiosae ex utroque sexu instituantur, quae locorum

Ordinariis, bonis sodalium exemplis et opera, magno auxilio sane evadant. Quae res non tantum amplissima laude probanda videtur, sed, iuxta Summi Pontificis Pii Papae XI vota, studiose promovenda est, cum, Litteris Encyclicis *Rerum Ecclesiae*, die 28 februarii 1926 datis, Summus Pontifex hisce verbis Missionum Ordinarios adhortetur: « Necesse est... ut religiosas ex utroque sexu sodalitates indigenas instituatis », in quibus asseclae « consilia evangelica profiteantur ».

Ad hoc vero ut tutum iter Ordinariis, hoc opus tam salutare aggredi cupientibus, praebeatur, prae oculis habitis normis a S. C. Religiosorum negotiis praeposita a. 1922 datis, *Regulas*, quae sequuntur, hoc S. Consilium decrevit recolere, a locorum Ordinariis sibi subditis, in erigendis Congregationibus indigenis, diligenter servandas.

1. Antequam nova Congregatio condatur, videat Ordinarius an finibus sibi propositis Congregationes iam erectae satisfacere possint. Quo in casu, a nova Congregatione condenda abstineat atque illorum Institutorum sodales advocandos curet.

2. Quod si, rebus mature perpensis, novam indigenarum Congregationem, in bonum Missionis sibi commissae, erigendam putaverit, eam ad exemplum alicuius Instituti, in Ecclesia vita religiosa florentis, constituat.

3. Titulus, seu nomen, novae Congregationis desumi potest vel a Dei attributis vel a Sanctae Religionis mysteriis vel a festis Domini aut B. V. Mariae vel a Sanctis vel a fine peculiari ipsius Congregationis. Ne titulum vel habitum cuiusquam Religionis iam constitutae usurpent novae Congregationes cautum est in can. 492, § 3.

4. Cavendum est praeterea ne titulus, seu nomen, Congregationis nimis artificiose compositus sit neve quampiam devotionis speciem, a Sede Apostolica non probatam, exprimat aut innuat.

5. Si de religiosis virginibus agatur, curandum est ut saltem duae sorores ex aliquo Instituto iam rite approbato in promptu sint, quae munera Moderatricis Generalis et Magistrae Novitiarum in nova erigenda Congregatione, ad tempus, assumere valeant, donec scilicet haec vita propria vivere possit.

6. Circa media quoque ad novam Congregationem sustentandam necessaria prudenter consulendum erit.

7. Hisce praemissis, Ordinarius, re adhuc integra, hoc S. Consilium adeat, iuxta can. 492, § 1, debitam petat ab eo licentiam illudque consulat de iis quae ad Congregationem instituendam necessaria sunt, atque opportune referat:

a) quanam causa ad eam instituendam Ordinarius ducatur;

b) quinam sit titulus, seu nomen novae Congregationis;

c) quae sit forma, color, materia habitus a novitiis et a professis gestandi;

d) quaenam opera Congregatio sibi assumptura sit;

e) quibus opibus eadem sustentetur.

8. Licentia vero obtenta, nihil obstabit quominus Ordinarius novam Congregationem ineat, quae erit iuris dioecesani et, usque dum Pontificiae approbationis aut laudis testimonio caruerit, vi can. 492, § 2, remanebit dioecesana, Ordinarii iurisdictioni, ad normam SS. Canonum, plane subiecta.

9. Erectio vero fiat ab Ordinario per decretum formale, in scriptis datum cuius exemplar et in tabulario novae Congregationis, et in archivo Ordinariatus servandum erit. — De peracta erectione Ordinarius hoc S. Consilium edoceat, ac Decreti exemplar ei transmittat, in quo praecipue curet ut tam titulus quam scopus Instituti explicite et exacte praefiniantur.

10. Novae Congregationis Constitutiones, lingua latina et vulgari exaratae, huic S. Consilio (sex saltem exemplaribus) quam primum subiici debent ut rite examinentur, emendentur et cum opportunis animadversionibus Ordinario remittantur, ab ipsomet approbandae.

11. Constitutionum Codex continere debet ea omnia quae religiosae Congregationis naturam, membra, vota et sodalium vivendi rationem necnon Congregationis regimen respiciunt. Constitutionum textus dividatur in partes; partes in capita; capita in articulos, numeris ab initio ad finem progredientibus signatos.

12. Excludenda sunt a textu Constitutionum:

a) praefationes, notitiae historicae, litterae hortatoriae et alia huiusmodi;

b) recitationes textuum S. Scripturae et quorumvis librorum vel auctorum;

c) normae rituales, caeremoniales necnon usus et consuetudines in Congregationem forte inducendae;

d) horaria et calendaria adoptanda;

e) quaestiones theologicae, aut iuridicae;

f) instructiones asceticae, adhortationes spirituales et mysticae considerationes;

g) ea quae iure communi statuuntur, utpote ad Constitutiones iam praesupposita.

13. Horaria, exercitia pietatis et alia huiusmodi in *Directoriis* ponantur.

14. Post elapsum a Congregatione inita congruum tempus, si eadem, Deo favente, incrementum notabile consecuta fuerit atque ad alias Missiones sese extenderit et sodalium numero et operibus ac vita religiosa singulariter floreat, Ordinarius hoc S. Consilium adire poterit, petens ut Congregatio iuris pontificii fiat, et exhibens:

a) supplicem libellum ad Summum Pontificem;

b) litteras testimoniales Ordinariorum in quorum territoriis Congregatio habeat domos:

c) relationem de statu personali, disciplinari, materiali et oeconomico novae Congregationis;

d) Constitutiones ab ipso Ordinario recognitas et approbatas.

Quod si id propositum huic S. Consilio probatum fuerit, res per *Decretum Laudis* ad effectum deducetur, quod *Decretum approbationis* rite sequetur una cum *Decreto* quo Constitutiones saltem — experimenti gratia — ad septennium approbantur.

Datum Romae, ex Aedibus S. C. de Propaganda Fide, in festo S. Ioseph Sponsi B. M. Virginis, a. D. 1937.

P. Card. FUMASONI BIONDI, *Praefectus.*

L. ✠ S.

† C. Costantini, Archiep. tit. Theodos., *Secretarius.*

SACRA CONGREGATIO RITUUM

I

BRIXIEN.

CANONIZATIONIS B. VINCENTIAE GEROSA, ALTERIUS FUNDATRICIS SORORUM A CARITATE IN OPPIDO LUERE BRIXIENSIS DIOECESIS.

SUPER DUBIO

An signanda sit Commissio Reassumptionis Causae Canonizationis B. Vincentiae Gerosa, Virginis, in casu et ad effectum de quo agitur.

Sororum a Caritate Institutum, quod anteacto saeculo parentem se B. Bartholomaeam Capitanio habuisse gloriatur, parentem alteram, non minoris meriti, iure veneratur, quae, eiusdem Beatae efficacissima adiutrix post eius immaturam mortem, opus vix inchoatum sapienter

constituit atque mirifice propagavit. Vincentiam Gerosa dicimus, quae pares cum B. Bartholomaea Beatificationis honores die 7 maii a. 1933 est assequuta.

Ast nova prodigia, quae Deum operatum esse eius intercessione dicuntur, eamdem ad altiorem gloriam assequendam vocare videntur.

Quapropter Illmus ac Revmus D. Ioannes Biasiotti R. C. A. Clericus, Causae Postulator, una cum Emo ac Revmo D. Cardinali Aloisio Capotosti, Excmis ac Revmis Aloisio Barlassina Patriarcha Hierosolymitano, Adeodato Piazza Patriarcha Venetiarum, Hyacintho Tredici Episcopo Brixien., plurimisque aliis Archiepiscopis, Episcopis, et Luerensis Municipii Rectore, qui unanimes Sororum a Caritate Institutum dilaudant, nec non Rev. Matre M. Antonia Sterni, Generali Instituti Moderatrice, Ssmum D. N. humiliter enixeque adprecatus est ut Canonizationis Causa resumeretur.

In Ordinaria itaque Sacrorum Rituum Congregatione, hesterna die adunata, subscriptus Cardinalis, loco et vice Emi ac Revmi D. Cardinalis Caietani Bisleti, Causae Ponentis, Dubium proposuit: *An signanda sit Commissio Reassumptionis Causae Canonizationis praefatae Beatae in casu et ad effectum de quo agitur.*

Emi ac Revmi Patres omnibus perpensis, audito quoque R. P. D. Salvatore Natucci, Fidei Promotore Generali, rescribendum censuerunt: *Affirmative,* seu: *Signandam esse Commissionem Reassumptionis Causae praedictae Beatae, si Ssmo placuerit.*

Facta autem Ssmo D. N. Pio Pp. XI, hodierna die, a subscripto Cardinali relatione, Sanctitas Sua Rescriptum eiusdem Sacrae Congregationis ratum habens, propria manu Commissionem Reassumptionis Causae Canonizationis Beatae Vincentiae Gerosa, Virginis, signare dignata est.

Datum Romae, die 24 februarii a. D. 1937.

C. Card. Laurenti, *Praefectus.*

L. ✠ S.

A. Carinci, *Secretarius.*

II

PARISIEN.

BEATIFICATIONIS SEU DECLARATIONIS MARTYRII SERVORUM DEI PETRI OLIVAINT, LEONIS DUCOUDRAY, ALEXII CLERC, IOANNIS CAUBERT ET ANATOLII DE BENGY, SACERDOTUM PROFESSORUM E SOCIETATE IESU.

SUPER DUBIO

An signanda sit Commissio Introductionis Causae praedictorum Servorum Dei in casu et ad effectum de quo agitur.

Iturus Christus ad Patrem discipulos suos praemonuit plures ipsos passuros esse insectationes, insimul eos tamen est his verbis consolatus: *Plorabitis*, ait, *et flebitis vos, mundus autem gaudebit: vos autem contristabimini, sed tristitia vestra vertetur in gaudium ... Et vos nunc quidem tristitiam habetis, iterum autem videbo vos, et gaudebit cor vestrum, et gaudium vestrum nemo tollet a vobis* (Ioann., XVI, 20, 22). Haec est porro iugis conditio Ecclesiae, quae non inlata vi, sed suo potius effuso sanguine, uti Christus, de inimicis triumphat.

His divinis promissionibus roborati, martyres cum gaudio ad mortem properabant, immortalis gloriae coronam accepturi.

Quorum agmini merito annumerari videntur: Petrus Olivaint, Leo Ducoudray, Alexius Clerc, Ioannes Caubert et Anatolius de Bengy, omnes e Societate Iesu, qui, Communistarum seditione a. 1871 Parisiis saeviente, ab impiis hominibus interfecti, apud christianum populum martyrii famam adepti sunt. Brevissime de uniuscuiusque vita haec lubet attingere.

I. Petrus Olivaint, a. D. 1816 Lutetiae Parisiorum honesto loco ortus, indolis bonitate et ingenii laude excelluit. Caritatis operibus, in Vincentianis, quae audiunt, Conferentiis, addictus, christianam vitam ex animo est amplexatus. Ad religiosam perfectionem adipiscendam divina voce allectus, Societatem Iesu a. D. 1845 est ingressus, sollemniaque vota a. 1860 nuncupavit, anno vero 1850 ad sacrum Presbyteratus ordinem fuerat promotus. Seu in regularum ac votorum observantia, seu in omnium sacerdotalium virtutum exercitio, praecipue vero in animarum zelo, asperrimaeque poenitentiae exercitio, summopere enituit.

II. Leo Ducoudray in urbe « Laval » a. D. 1827 lucem aspexit. A piae matris severa educatione formatus a mundanis illecebris, dum Pa-

risiis iuridicis disciplinis incumbebat, se immunem servavit. Post adeptam iuris lauream Societati Iesu se addidit, pluraque munia sibi concredita, sive antequam a. 1864 sacerdotio esset auctus sollemniaque vota a. 1870 nuncupasset, sive postea, diligentissime adimplevit. S. Genovefae Collegii Rector, totus erat ut alumnorum animis pietatem et propositum omnia ad Dei gloriam operandi insereret, factus ipse forma gregis ex animo, adeo ut sanctitatis fama iam tum frueretur.

III. Alexius Clerc et ipse Parisiensis, a. D. 1819 natus est. In patria classe, stipendia merens, honorificos assequutus est gradus; verum abiectis honoribus, trigintaquinque annos natus, vocanti Deo generose obaudiens, Societatem Iesu a. 1854 est amplexatus, sollemniaque vota a. 1871 nuncupavit. Sacerdos a. 1859 fuerat sacratus. Eum virtutibus fulgentem veluti sanctum omnes habebant.

IV. Ioannes Caubert Parisiis pariter a. D. 1811 in vitam venit. Nobilem suae gentis traditionem secutus, et ipse forum egit. A. 1845 ad Societatem Iesu se aggregavit. Inde a tirocinio egregia dedit virtutum exempla quae in toto vitae suae cursu nunquam deferbuerunt. Nam intra claustri septa regularum observantiae tenacissimum, asperae paenitentiae humilitatisque sectatorum se exhibuit; extra vero, sacerdotalia ministeria maximo fidelium emolumento, praesertim animarum Deo dicatarum, ad mortem usque exercuit.

V. Anatolius de Bengy, Bituricensis, a. D. 1824 natus, parentes maxime religioni addictos habuit. Societati Iesu a Servo Dei Ioanne Roothaan, Generali Praeposito, in Urbe adscitus, a. 1858 publica emisit vota, anno autem 1854 sacerdotio fuerat auctus. Sui ordinis regulas omnes quantumvis minimas religiose servavit, concionatorisque munere cum laude functus. Militaribus copiis, in «Crimeae» expeditione, a. 1856 est Cappellanus addictus; idem munus, franco-germanico bello fervente, a. 1870 expetivit seque pro sauciatis impendit atque heroice superimpendit.

Hi omnes diebus 3 et 4 aprilis a. 1871 e religiosis domibus violenter a Communistis, qui Parisiis dominabantur, abstracti, atque ludibriis, vexationibus omne genus, contumeliis affecti, in carceres coniiciuntur.

At sacra Eucharistia roborati, quam aliquoties, pio dolo, religiosae feminae opera accipiebant, mortem cum gaudio oppetierunt.

PP. Leo Ducoudray et Alexius Clerc una cum Archiepiscopo Parisiensi Darboy die 24 maii mensis, PP. vero Olivaint, Caubert et de Bengy die 26 eiusdem mensis, horribili caede necati sunt; ignivomae enim ballistae missili plumbo iam saucios labantesque cuspidum ictibus aliisque vulneribus conficiunt impii; eaque ferocia saevitum est, ut dilaniata cor-

pora, avulsa membra, respersa omnia sanguine horrori spectantibus essent.

Eos populi vox Christi martyres praedicavit. Summus Pontifex Pius IX sa. me., in epistola eius nomine sequenti anno conscripta, hosce S. I. sodales tali elogio honestavit: *Qui, dominante in ista urbe impiorum tyrannide, in odium sacerdotii et christianae pietatis crudeliter perempti fuerunt.* Quae gravissima Summi Pontificis verba populari famae pro horum pugilum martyrio validissimum robur superaddunt. Iure autem meritoque haec martyrii fama, in hac nobili causa viget, quum idoneis etiam documentis sustentetur, quae rite perpensa ad effectum de quo agitur valida fuerunt habita.

Porro Ordinaria Parisiensis Archiepiscopi auctoritate anno 1872 fuerunt constructi Processus in Urbemque postea delati. Servatis de iure servandis, in Ordinariis Sacrae huius Congregationis comitiis die 13 aprilis 1893 habitis, Emo ac Revmo D. Cardinali Caietano Aloisi-Masella referente, Emi ac Revmi Patres Cardinales, omnibus perpensis quoque pluribus postulatoriis litteris, dubio quod Emus Ponens proposuerat: *An signanda sit Commissio Introductionis Causae in casu et ad effectum de quo agitur* responderunt: *Affirmative,* seu *Signandam esse Commissionem Introductionis Causae si Sanctissimo placuerit.*

Facta autem Leoni Papae XIII a R. P. D. Laurentio Salvati, Promotore Fidei, relatione, Sanctitas Sua ob peculiaria temporum adiuncta mentem Suam aperire distulit. His vero mutatis, Sanctissimus D. N. Pius Papa XI, R. P. D. Salvatore Natucci, Promotore Generali Fidei, subsignata die referente, Commissionem Introductionis Causae Servorum Dei: Petri Olivaint, Leonis Ducoudray, Alexii Clerc, Ioannis Caubert et Anatolii de Bengy e S. I. sua manu dignatus est obsignare.

Datum Romae, die 17 februarii 1937.

C. Card. Laurenti, *Praefectus.*

L. ✠ S.

A. Carinci, *Secretarius.*

ACTA TRIBUNALIUM

SACRA PAENITENTIARIA APOSTOLICA

DECLARATIO

SUPER DECRETO QUOD INCIPIT « LEX SACRI COELIBATUS » DIEI 18 APRILIS 1936

Evulgato per Commentarium Officiale Apostolicae Sedis (vol. XXVIII, pag. 242) Decreto, quod incipit « Lex sacri coelibatus » diei 18 aprilis 1936, quo absolutio ab excommunicatione de qua in can. 2388, § 1, quando agatur de sacerdote qui, matrimonio civiliter attentato, ad cor dein reversus, ad participationem sacramentorum more laicorum petat admitti, data quidem fide de absoluta perfectaque in posterum continentia perpetuo servanda, quamvis tamen ob gravissimas rationes cessare non valeat a cohabitatione sub eodem tecto cum suae disertionis complice, Sacrae Paenitentiariae Apostolicae, excepto casu periculi mortis, reservatur, non defuerunt nec desunt Canonistae et Moralistae qui docuerint ac doceant casum hunc nihil differre a casu aliarum censurarum, quae in casibus urgentioribus remitti possunt sub quibusdam conditionibus et clausulis a quocumque confessario vi can. 2254.

Haec interpretatio, a praefati Decreti nedum sensu sed et littera prorsus absona, nullo modo defendi potest, eo praesertim quia expresse edicitur absolutionem de qua agitur « *ab ipsa tantum Sacra Paenitentiaria Apostolica,* servata speciali procedendi forma et sub peculiaribus quibusdam cautelis et conditionibus ab eadem Sanctitate Sua patefactis ac praescriptis », concedi posse.

Nihilominus, ad omnem, si quae adhuc forte superesset, dubitationem penitus auferendam, Ssmus Dominus Noster, in audientia infrascripto Card. Paenitentiario Maiori die 10 aprilis anni currentis impertita ad rem opportune interrogatus, suprema Sua auctoritate declarandum et, quo solet modo, publici iuris faciendum mandavit, hanc esse mentem Legislatoris, scilicet: Absolutionem a censura, de qua supra, ita esse Sacrae Paenitentiariae reservatam ut nemo unquam, excepto casu periculi mortis, ab ea absolvere possit, non obstante qualibet facultate,

sive per can. 2254, § 1, sive per privilegium, sive denique per aliud quodcumque ius ceteroquin concessa.

Datum Romae, e Sacra Paenitentiaria, die 4 maii 1937.

L. Card. LAURI, *Paenitentiarius Maior.*

L. ✠ S.

S. Luzio, *Regens.*

(OFFICIUM DE INDULGENTIIS)

I

INDULGENTIAE PRO RECITATIONE DIVINI OFFICII CORAM SSMO SACRAMENTO, CLERICIS IN MAIORIBUS ORDINIBUS CONSTITUTIS OLIM CONCESSAE, AD CLERICOS OMNES NEC NON AD NOVITIOS ET STUDENTES INSTITUTORUM RELIGIOSORUM QUORUMCUMQUE EXTENDUNTUR.

DECRETUM

Quo ferventi studio Ssmus D. N. Pius Pp. XI, quem difficillimis hisce temporibus supremum pastorem et rectorem Ecclesiae suae Deus praeesse voluit, Ssmae Eucharistiae honorem fovere cultumque amplificare et propagare indesinenter curet, paene innumera gloriosi sui Pontificatus acta testantur, quorum non ultimum insignes favores spirituales impertiti clericis in maioribus ordinibus constitutis, qui divinum officium vel aliquam eius partem coram Ssmo Sacramento, seu publicae venerationi solemniter exposito, seu etiam in sacro tabernaculo, ut de more, asservato, pie recitaverint. Hac eadem mente, ut scilicet inneffabilis huius mysterii, miraculorum a Christo factorum maximi, Eiusque erga homines ardentissimae caritatis memorialis perpetui, cultores atque adoratores et numero et merito magis magisque in dies augeantur, nuperrime Sanctitas Sua, libentissime excipiens preces infrascripti Cardinalis Maioris Paenitentiarii, iam diu et pluribus ex orbis partibus ad id vehementer sollicitati, in audientia die 13 currentis mensis et anni eidem concessa, Indulgentias omnes et singulas pro recitatione divini officii coram Ssmo Sacramento, ut supra dictum est, clericis in maioribus antea elargitas, ad clericos omnes, inde a prima tonsura, nec non ad novitios et studentes quorumcumque Institutorum Religiosorum, sive qui forte ex proprii Instituti constitutioni-

bus, sive etiam qui nullo adhuc titulo ad eam recitationem adstringantur, benevolentissime, sub iisdem clausulis et conditionibus, suprema Sua auctoritate, extendere dignata est; mandans ad quos spectat ut suam hanc gratiam, modo quo solet, quamprimum publici iuris fiat. Contrariis quibuslibet non obstantibus.

Datum Romae, ex aedibus Sacrae Paenitentiariae, die 31 martii 1937.

L. Card. Lauri, *Paenitentiarius Maior.*

L. ✠ S.

S. Luzio, *Regens.*

II

PIUM EXERCITIUM, QUOD DIEM SACERDOTALEM VOCANT, INDULGENTIIS DITATUR

DECRETUM

Pium exercitium offerendi Deo, stato die singulis mensibus, sanctam Missam et Communionem necnon omnes eiusdem diei orationes et quaecumque bona opera fiant pro Ecclesiae sacerdotibus et levitis, ut D. N. Iesus Christus, summus et aeternus sacerdos, eos sanctificet faciatque sacerdotes secundum cor suum, postquam a Sancta Sede specialibus privilegiis auctum est,[1] ita celeriter per orbem catholicum sese extendit, ut quamplurimi Sacrorum Antistites omnium fere nationum illud libentissime exceperint, tamquam menti Ecclesiae et pietati fidelium admodum consentaneum commendaverint, eorumque non pauci in propriae dioecesis ecclesiis publice peragi voluerint.

Tam felici permotus successu, infrascriptus Cardinalis Paenitentiarius Maior, vigore peculiarium facultatum a Ssmo D. N. Pio div. Providentia Pp. XI sibi tributarum, die 15 mensis decembris 1936, ad uberiores fructus spirituales ex praedicto pio exercitio assequendos, in favorem christifidelium eidem sive publice sive privatim operam dantium in aliqua ecclesia aut in publico vel (pro legitime utentibus) semipublico oratorio, Indulgentias quae sequuntur benigne concessit: 1. *plenariam,* prima feria quinta vel primo sabbato cuiuslibet mensis, feria quinta in Coena Domini, die festo beatae Virginis Mariae Reginae Apostolorum et diebus natalibus SS. Apostolorum, si praeterea peccata sua sacramentali paenitentia rite expiaverint et ad mentem Summi Pontificis preces fuderint;

[1] *Acta Ap. Sedis,* vol. XXVIII, pag. 240.

2. *partialem septem annorum,* aliis anni diebus quibus idem pium exercitium saltem contriti ac devote peregerint; atque insuper, 3. *partialem trecentorum dierum* pro iis qui invocationem: « *Iesu, Salvator mundi, sanctifica sacerdotes et levitas tuos* » saltem corde contrito ac pia mente recitaverint. Praesenti in perpetuum valituro, absque ulla Apostolicarum Litterarum in forma brevi expeditione, et contrariis quibuslibet minime obstantibus.

Quam quidem concessionem Sibi relatam eadem Sanctitas Sua, in audientia infrascripto Cardinali Paenitentiario Maiori die 10 vertentis mensis concessa, benigne approbare et confirmare dignata est ac, quo solet modo, publicandam mandavit.

Datum Romae, ex Sacra Paenitentiaria die 12 aprilis 1937.

L. Card. Lauri, *Paenitentiarius Maior.*

L. ✠ S.

S. Luzio, *Regens.*

DIARIUM ROMANAE CURIAE

SACRA CONGREGAZIONE DEI RITI

Martedì, 4 maggio 1937, ha avuto luogo nel Palazzo Apostolico Vaticano la S. Congregazione dei Riti *ordinaria,* nella quale gli Emi e Revmi Signori Cardinali componenti la medesima hanno espresso il loro giudizio intorno alla revisione degli scritti dei sotto indicati Servi di Dio: Giuseppe Maria Yerovi, Vescovo, dell'Ordine dei Frati Minori; Francesco Gaschon, sacerdote secolare; Giovanni Maria Adolfo Camillo Costa de Beauregard, sacerdote secolare; Lodovico Vedasto de Sonis, generale d'esercito; Giuseppe Marelli, Vescovo di Acqui, fondatore degli Oblati di S. Giuseppe (Giuseppini d'Asti); Emma di Gurk, contessa; Raffaela Ibarra de Villalonga, vedova, fondatrice dell'Istituto degli Angeli Custodi; Maria Crocifissa di Gesù, fondatrice delle Suore della Passione di N. S. G. C.; Pietro Benvenuto Noailles, sacerdote, fondatore dell'Istituto delle Suore della Sacra Famiglia.

Martedì, 11 maggio 1937, nel Palazzo Apostolico in Castel Gandolfo, dinanzi all'augusta presenza del Santo Padre, si è tenuta la Congregazione *generale* dei Sacri Riti, nella quale gli Emi e Revmi Signori Cardinali, i Revmi Prelati ed i Revmi Consultori teologi, componenti la medesima, hanno discusso e dato il loro voto:

1° sul dubbio detto del « Tuto » per la solenne canonizzazione del Beato Andrea Bobola, Martire, sacerdote professo della Compagnia di Gesù;

2° sul dubbio delle virtù in grado eroico, nella causa di beatificazione e canonizzazione della Ven. Serva di Dio Anna Maria Javouhey, fondatrice dell'Istituto delle Suore di S. Giuseppe de Cluny.

SEGRETERIA DI STATO

NOMINE

Con Biglietti della Segreteria di Stato, il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di nominare:

23 aprile 1937. Il Revmo Padre Reginaldo Garrigou-Lagrange, dell'Ordine dei Frati Predicatori, *Consultore della S. Congregazione dei Seminari e delle Università degli Studi.*

7 maggio 1937. I Revmi Padri Cosma Sartori, dell'Ordine dei Frati Minori, e Agostino Tesio, della Compagnia di Gesù, *Consultori della S. Congregazione dei Religiosi.*

17 » » S. E. Revma Monsig. Alessandro Evreinoff. Vescovo tit. di Pionia, e i Revmi Padri Arnoldo Lantschoot, dell'Ordine dei Premostratensi, e Simeone Vailhé, degli Agostiniani dell'Assunzione, *Consultori della S. Congregazione per la Chiesa Orientale.*

Con Brevi Apostolici, il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di nominare:

21 aprile 1937. L'Emo e Revmo Signor Cardinale Nicola Canali, *Protettore della Congregazione del Terz'Ordine Regolare di S. Francesco d'Assisi, di Graymoor* (Nuova York).

» » » L'Emo e Revmo Signor Cardinale Vincenzo La Puma, *Protettore dell'Istituto delle Suore della Provvidenza di Gorizia.*

28 » » L'Emo e Revmo Signor Cardinale Alessio Ascalesi, *Protettore della Ven. Confraternita di S. Leonardo, sotto il titolo di Maria Ssma Incoronata del Pianto, eretta nella Chiesa di S. Leonardo in Foligno.*

» » » L'Emo e Revmo Signor Cardinale Camillo Caccia Dominioni, *Protettore della Congregazione delle Suore di S. Giuseppe di Annecy.*

1 maggio » L'Emo e Revmo Signor Cardinale Pietro Boetto, *Protettore dell'Istituto delle Suore di Santa Maria Vergine* (S. Ippolito).

Assistente al Soglio Pontificio:

20 aprile 1937. S. E. Revma Monsig. Alberto Costa, Vescovo di Lecce.

Protonotari Apostolici ad instar participantium:

12 gennaio 1937. Monsig. Paolo Touzé, dell'archidiocesi di Parigi.

» » » Monsig. Maurizio Sudour, della medesima archidiocesi.

13 » » Monsig. Stanislao Courbe, della medesima archidiocesi.

» » » Monsig. Carlo Flaus, della medesima archidiocesi.

9 febbraio » Monsig. Arturo Giuseppe Hetherington, della diocesi di Calgary.

8 aprile 1937. Monsig. Giuseppe Corrigan, dell'archidiocesi di Filadelfia.
1 maggio » Monsig. Giacomo Guglielmo Gillespie, della diocesi di Davenport.
7 » » Monsig. Francesco Snichelotto, della diocesi di Vicenza.
9 » » Monsig. Pietro Ordiner, dell'archidiocesi di Udine.

Prelati Domestici di Sua Santità:

8 febbraio 1937. Monsig. Giovanni S. Smith, della diocesi di Calgary.
» » » Monsig. Giuseppe Edgardo Joyal, della diocesi di Prince Albert.
19 aprile » Monsig. Cornelio D. McCarthy, della diocesi di Kansas City.
» » » Monsig. Enrico P. Toeller, della diocesi di La Crosse.
» » » Monsig. Carlo Azzolini, della diocesi di Fidenza.
» » » Monsig. Alberto Marque, della diocesi di Grenoble.
» » » Monsig. Guglielmo Hawkswell, della diocesi di Leeds.
22 » » Monsig. Dionisio Luigi Lyons, della diocesi di Sant'Agostino.
» » » Monsig. Patrizio Giuseppe McGill, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Giacomo Giuseppe Nunan, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Guglielmo Barry, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Guglielmo Giovanni Mullally, della medesima diocesi.
26 » » Monsig. Allyre Charest, del Vicariato Apostolico di Grouard.
28 » » Monsig. Udalrico Alberto Hauber, della diocesi di Davenport.
» » » Monsig. Giacomo Michele Dunnion, della medesima diocesi.
7 maggio » Monsig. Marco Scalco, della diocesi di Vicenza.
8 » » Monsig. Giuseppe Francesco Ryan, della diocesi di Hamilton.

ONORIFICENZE

Con Brevi Apostolici, il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di conferire:

La Commenda dell'Ordine Piano:

20 aprile 1937. Al sig. comm. Giorgio de Sury d'Aspremont, Comandante della Guardia Svizzera Pontificia.
30 » » Al sig. dott. Domenico Romano (Italia).

Il Cavalierato dell'Ordine Piano:

20 aprile 1937. Al N. U. Giulio dei Marchesi Pacelli, Guardia Nobile Pontificia.

La Commenda con Placca dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe civile:

22 aprile 1937. Al sig. comm. avv. Giovanni Segati, della diocesi di Padova.
23 » » Al sig. Germano Chavez (Bolivia).
30 » » Al sig. Giovanni Van Menten (Belgio).

La Commenda dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe civile:

11 gennaio 1937. Al sig. Giacomo Bouteron, dell'archidiocesi di Parigi.
15 aprile » Al sig. Ugo Tommaso Kelly, dell'archidiocesi di Toronto.
» » » Al sig. Francesco O'Connor, della medesima archidiocesi.
23 » » Al sig. Conte Nicola De' Claricini, della diocesi di Padova.
» » » Al sig. Conte Senatore Francesco Giusti, della medesima diocesi.
» » » Al sig. Conte avv. Antonio Cattaneo, della medesima diocesi.
» » » Al sig. ing. Silvio Lion, della medesima diocesi.
» » » Al sig. Conte Leopoldo Ferri, della medesima diocesi.
30 » » Al sig. Giuseppe Bronckart (Belgio).
» » » Al sig. dott. ing. Pasquale Prezioso (Italia).
» » » Al sig. Leopoldo Delfino Parodi, della diocesi di Segni.

Il Cavalierato dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe civile:

11 gennaio 1937. Al sig. Giorgio Drilhon, dell'archidiocesi di Parigi.
» » » Al sig. Visconte Roberto De Mentque, della medesima archidiocesi.
» » » Al sig. Enrico Van Lysebeth, della medesima archidiocesi.
6 febbraio » Al sig. Federico Pelletier, dell'archidiocesi di Montréal.
» » » Al sig. Bertoldo Imhoff, della diocesi di Prince Albert.
14 aprile » Al sig. dott. Clemente Morando, dell'archidiocesi di Torino.
» » » Al sig. C. Serafino Antony, dell'archidiocesi di Colombo.
17 » » Al sig. Carlo Breuer, della diocesi di Aquisgrana.
19 » » Al sig. Alberto Nepper, dell'archidiocesi di Malines.
22 » » Al sig. avv. Cesare Canella, della diocesi di Padova.
30 » » Al sig. Augusto de Veron de la Combe, della diocesi di Puy-en-Velay.

30 aprile 1937. Al sig. Renato Vermandere (Belgio).
» » » Al sig. Giovanni Boulai, dell'archidiocesi di Rennes.
5 maggio » Al sig. Gennaro Di Sabatino, della diocesi di Teramo.
» » » Al sig. avv. Attilio Masi, della medesima diocesi.

La Commenda dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe militare:

30 aprile 1937. Al sig. cav. Enrico Vannier, della diocesi di Quimper.

La Commenda con Placca dell'Ordine di S. Silvestro Papa:

8 maggio 1937. Al sig. Natanaele Griffith, del Vicariato Apostolico del Basutoland.

La Commenda dell'Ordine di S. Silvestro Papa:

11 marzo 1937. Al sig. Vito Guastadisegno, della diocesi di Andria.
16 aprile » Al sig. architetto Angelo Scattolin, del Patriarcato di Venezia.
27 » » Al sig. comm. Ageo Cidonio, dell'archidiocesi di Aquila.
» » » Al sig. avv. Michele Zacchi (Roma).
28 » » Al sig. rag. Angelo Belloni, della diocesi di Como.
29 » » Al sig. dott. Nicola Gentile (Roma).
» » » Al sig. rag. Antonio Gargano, dell'archidiocesi di Amalfi.
» » » Al sig. Giovanni Battista Chiarella, della diocesi di Chiavari.
5 maggio » Al sig. Giuseppe Di Blasio, della diocesi di Teramo.
7 » » Al sig. Tomislao Pracny, della diocesi di Diakovo.

Il Cavalierato dell'Ordine di S. Silvestro Papa:

18 aprile 1937. Al sig. Sante Testa, della diocesi di Foligno.
19 » » Al sig. Umberto Aebischer, Capitano in 2ª nel Corpo della Guardia Svizzera Pontificia.
27 » » Al sig. Oscar Hermanczyk, della diocesi di Culma.
29 » » Al sig. Luigi Carli (Roma).
» » » Al sig. Albione Jette, dell'archidiocesi di Montréal.
30 » » Al sig. Carlo Penninck (Belgio).
» » » Al sig. Alessandro Le Goasguen, della diocesi di Quimper.
» » » Al sig. Eriberto Rossi, della diocesi di Carpi.
» » » Al sig. Edoardo Focherini, della medesima diocesi.
5 maggio » Al sig. Pietro Togni, della diocesi di Teramo.

Con Biglietti della Segreteria di Stato, il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di nominare:

Camerieri Segreti Soprannumerari di S. S.:

4 marzo 1937. Monsig. Fortunato Fornasaro, della diocesi di Capodistria.
22 aprile » Monsig. Alberto De Filippis, della diocesi di Cava e Sarno.
» » » Monsig. Giovanni O'Connor, della diocesi di Leeds.
29 » » Monsig. Vincenzo Lojali, della diocesi di Amelia.
» » » Monsig. Giovanni Leonardo Brekelmans, della diocesi di Bois-le-Duc.

Camerieri d'onore in abito paonazzo di S. S.:

1 aprile 1937. Monsig. Enrico Marcon, dell'archidiocesi di Gorizia.
22 » » Monsig. Michele Boleček, della diocesi di Nitra.

Cameriere d'onore di Spada e Cappa di S. S.:

18 febbraio 1937. Il sig. Pietro Hope, della diocesi di Southwark.

NECROLOGIO

3 maggio 1937. Monsig. Carlo di Gesù Mejia, Vescovo tit. di Cinna.
16 » » Monsig. Remigio Gandásegui y Gorrochátegui, Arcivescovo di Valladolid.
18 » » Monsig. Angelo Giacinto Scapardini, Arcivescovo-Vescovo di Vigevano.
» » » Monsig. Emilio Bongiorni, Vescovo tit. di Sasima.

	Roma L.	Italia L.	Estero L.

BIBLIORUM SACRORUM iuxta Vulgatam Clementinam. NOVA EDITIO, breviario perpetuo et concordantiis aucta, adnotatis etiam locis, qui in monumentis Fidei sollemnioribus et in Liturgia Romana usurpari consueverunt. - Curavit ALOISIUS GRAMATICA et nunc typis Vaticanis iterum impressit, in-8°, pp. XVI-1186.

(A) In charta indico-eburnea, religatum linteo, titulo aureo	60 —	62 —	68 —
(B) In charta indico-alba, religatum linteo, titulo aureo	60 —	62 —	68 —
(C) In charta tenaci, religatum linteo, titulo aureo	55 —	58 —	68 —

STELLA (Franciscus) Presb. Congr. Miss. **INSTITUTIONES LITURGICAE in Seminariorum usum.** Tertia editio ab aliquibus eiusdem Congregationis Presbyteris emendata. In-12°

Tomus I. - De Liturgia in genere, de Sacramentis et sacramentalibus, pp. XX-180	6 —	7,20	7,75
Tomus II. - De Divino Officio, de Sacrosancto Missae Sacrificio, pp. 300	10 —	11,60	12,25

Mons. Dott. PIETRO COFFANO, **LUMEN VITAE. LEZIONI RELIGIOSO-MORALI PER LE SCUOLE INFERMIERE.** Vol. 1: **Verità fondamentali; Etica generale; Etica speciale.** In-12° pp. XII-392 — 10 — 11,50 12 —

Utilissimo ai medici, ai sacerdoti, agli insegnanti, e ad ogni classe di laici adulti.

P. JEAN-BAPTISTE FREY, C. S. Sp. Supérieur du Séminaire Français de Rome. **CORPUS INSCRIPTIONUM IUDAICARUM.** Recueil des inscriptions juives qui vont du IIIe siècle avant Jésus-Christ au VIIe siècle de notre ère. Vol. I: Europe. In-8°, pp. CXLIV-687 . . . . . 200 — 203 — 210 —

GRAMMATICA ANALITICA DELLA LINGUA TIGRAY del P. MAURO da Leonessa, Missionario Apostolico Cappuccino, con prefazione del P. G. Schmidt e con introduzione del Comm. C. Conti-Rossini (**Prefazione, Introduzione, Fonetica, Morfologia, Sintassi semplice, Sintassi delle proposizioni, Esercizi**). Volume di pp. XII-296 (cm. 18×25½) carta ben satinata . . . . . 40 — 41,50 45 —

BATTELLI Prof. GIULIO, **LEZIONI DI PALEOGRAFIA** (Pont. Scuola Vaticana di Paleografia e Diplomatica). Vol. in-8°, di pp. XII-229, con 40 facsimili di antichi manoscritti e numerosi grafici nel testo. Città del Vaticano, 1936 . . . . . 32 — 33 — 35 —

Gli affreschi di MICHELANGELO e di L. SABBATINI e F. ZUCCARI nella CAPPELLA PAOLINA in Vaticano con introduzione di FRITZ BAUMGART e BIAGIO BIAGETTI 250 — — —

Vol. III dei Monumenti Vaticani di Archeologia e d'Arte pubblicati per munificenza di S. S. Pio XI a cura della Direzione Generale dei Monumenti, Musei e Gallerie Pontificie e della Pontificia Accademia Romana di Archeologia, pp. 100, tavole 59 in fototipia. Tipografia Poliglotta Vaticana, 1935

PONTIFICALE ROMANUM

Summorum Pontificum iussu editum et a BENEDICTO XIV Pont. Max. recognitum et castigatum. Quattro volumi in-folio, nei margini cm. 30½ × 44½, luce della stampa 22 × 33, in carta ottima, rosso e nero, con illustrazioni.

Perfetta riproduzione della pregevolissima edizione curata dalla Rma Camera Apostolica nel 1848, con utili e preziose aggiunte che la completano. I quattro volumi (I, II, III e Appendix) si vendono:

In fogli sciolti	450 —	—	—
Legati in pelle zigrino al dorso, tela sui piani, taglio dorato, impressioni a secco e croce dorata sui piani, titolo sui dorsi, segnacoli e buste	690 —	—	—
Legati in tutto chagrin, con fregi e croce in oro sui piani, taglio dorato, titolo sui dorsi, segnacoli e buste	950 —	—	—

Fuori di Roma, spese di porto in più.

Veneunt Romae apud Admin. Commentarii Officialis "Acta Apostolicae Sedis"
(Libreria Vaticana - Città del Vaticano — °/o postale N. 1-16722)

STUDI E TESTI

	Roma L.	Italia L.	Estero L.
35. **Lanzoni Francesco,** Le origini delle diocesi antiche d'Italia; studio critico ... 1923, pp. 3, 672. Una carta geografica piegata	70 —	72,50	80 —
(Prima edizione dell'opera descritta al numero seguente)			
35.bis **Lanzoni Francesco,** Le diocesi d'Italia dalle origini al principio del secolo VII (an. 604); studio critico ... 1927, pp. XII-[1] 1122, due voll.	125 —	128 —	140 —
36. **Schiaparelli Luigi,** Il codice 490 della Biblioteca capitolare di Lucca e la scuola scrittoria lucchese (sec. VIII-IX). Contributi allo studio della minuscola precarolina in Italia ... 1924 pp. [3], 115[1]. 8 tav. (facs.)	40 —	41 —	43 —
37/42. **Miscellanea Francesco Ehrle,** Scritti di storia e paleografia pubblicati sotto gli auspici di S. S. Pio XI, in occasione dell'ottantesimo natalizio dell'Emo Card. Francesco Ehrle ... 1924. Cinque volumi e un album ill., tav., (facs.)	450 —	460 —	475 —
43. **Lanzoni Francesco,** Genesi, svolgimento e tramonto delle leggende storiche; studio critico ... 1925, pp. [2], VIII, 304	40 —	42 —	47 —
44. **Mercati Giovanni,** Per la cronologia della vita e degli scritti di Niccolò Perotti arcivescovo di Siponto; ricerche ... 1925, pp. XII, 170[1], 9, 5 tav. (facs.)	50 —	51 —	53 —
45. **Sussidi per la consultazione dell'Archivio Vaticano,** a cura della direzione e degli archivisti. Vol. I. Schedario Garampi. Registri vaticani. Registri lateranensi. Rationes Camerae. Inventario del fondo concistoriale, 1926, pp. IX[1], 222; 8 tavole (facs.)	80 —	81,50	83 —
46. **Mercati Giovanni,** Scritti d'Isidoro il Cardinale Ruteno e codici a lui appartenuti che si conservano nella Biblioteca Apostolica Vaticana, 1926, pp. XII, 176, 6, 9; 6 tav. (facs.)	50 —	51 —	53 —
47. **Schiaparelli Luigi,** Influenze straniere nella scrittura italiana dei secoli VIII e IX; note paleografiche ... 1927, pp. [1], 72; 4 tav. (facs.)	35 —	35,60	36,50
48. **Nogara Bartolomeo,** Scritti inediti e rari di **Biondo Flavio,** con introduzione ... (con 4 tavole fototipiche fuori testo), 1927, pp. CXCIII, 282; 4 tavole (facs.)	110 —	112 —	118 —
49. **Franchi de' Cavalieri Pio,** Note agiografiche, Fascicolo 7°. 1928, pp. [3], 253 [1]	50 —	52 —	55 —
50. **Borghezio G. - Vattasso M. - Pasini A.,** Giovanni di m° Pedrino depintore. Cronica del suo tempo. Vol. I (1411-1436) — 1929, pp. VII-564	80 —	82 —	87 —
51. **Dölger J.,** Tipucito. Librorum LX Basilicorum Summarium Libb. XIII-XXIII — 1929, pp. XX-228	40 —	42 —	46 —
52. **Vattasso M.,** Statuto di Rocca de' Baldi dell'anno MCCCCXLVIII con indice e glossario di Pietro Sella — 1930, pp. 57	15 —	15,50	16 —
53. **Norsa M. - Vitelli G.,** Il Papiro Vaticano greco 11 — 1931, pp. XXIV-70 con 15 tavole in fototipia di cui due doppie, in-folio	100 —	102 —	107 —
54. **Rome A.,** Commentaires de Pappus et de Théon d'Alexandrie sur l'Almageste. Vol. I. Pappus d'Alexandrie. Commentaire sur les livres 5 et 6 de l'Almageste — 1931, pp. LXXII-316, ill., dis.	50 —	52 —	56 —
55. Sussidi per la consultazione dell'Archivio Vaticano. Vol. II. **Katterbach B.,** Referendarii utriusque Signaturae a Martino V ad Leonem XIII — 1931, pp. XLVIII-408	80 —	82 —	86 —

Veneunt Romae apud Admin. Commentarii Officialis **"Acta Apostolicae Sedis"**
(Libreria Vaticana - Città del Vaticano — °/₀ postale N. 1-16722)